

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: PAA DET JEVNE.

Citation: Kaalund, H. V.: "PAA DET JEVNE.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 335. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid88485/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

PAA DET JEVNE.

Paa det Jevne, paa det Jevne!
— ikke i det Himmelblaa! —
Dér har Livet sat Dig Stævne,
dér skal Du din Prøve staa!
Alt hvad Herligt Du kan nævne,
Alt hvad Højt din Sjæl kan naa,
skal henede paa det Jevne
fast sin Rod i Livet slaa.

Komme ned, sé det er Tingen!
dale glad som Fugl fra Sky,
naar med Sang den sænker Vingen,
— ikke falde tung som Bly!
Komme ned og slutte Ringen;
være glad i Kvæld og Gry,
elske Verden, hade Ingen,
føle sig som født paa ny!

I det Høje! I det Høje!
Lyder det Dig mere smukt?
Funkler sværmerisk dit Øje?
Finder Verden stolt din Flugt?

Vil Du ej dit Hoved bøje
under Livets strenge Tugt?
Vil Du ikke Marken pløje,
før Du høster Markens Frugt?

Ak, den Kunst er tung at lære,
dyrkes kun af saare Faa,
den uendelige svære,
den: paa Jorden fast at staa;
den: sin Himmel med at bære
overalt i Hjertets Vraa;
den: sin Skaber glad at ære
i det Store, i det Smaa!

Paa det Jevne skal Du bygge,
paa det Jevne skal Du bo!
Ej som Krøbling, ej paa Krykke,
ej med Dyrets dorske Ro!
Med dit Savn og med din Lykke,
med dit Haab og med din Tro
skal Du paa det Jevne bygge
op til Stjernerne en Bro!

Paa det Jevne! Paa det Jevne!
Altid i min Sjæl det klang,
naar med Fantasiens Evne
kjækt jeg mig fra Jorden svang.

337

Alt det Andet vil sig hævne,
er kun Splid og Undergang;
— Paa det Jevne! Paa det Jevne!
Det er Livets Sejerssang!

TIL FRU

Til Dem, som tidt har skjændt,
fordi jeg tav stille,
til Dem, som mest af Alle
har fristet mig til Sang,
jeg kommer her, min Frue,
— maaske noget silde —
og bringer dem min Hyldest
som Digter første Gang.

Jeg siger det saa dæmpet —
jeg bruger Sordinen,
De hører vist paa Rhythmen,
at det koster mig Tvang;
jeg tøjler mig til Pasgang
i Alexandrinen —
jeg fløj, hvor nu jeg kryber,
hvis jeg fulgte min Trang.